

Μουσείο
Αφής Φάρος
Τυφλών
Ελλάδος

26ο
Δημοτικό
Σχολείο
Αθηνών

Δια-
παίζουμε
όλοι μαζί

Συμμετέχοντες

Σχολείο: 26^ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών

Τάξη: ΣΤ' τάξη

Αριθμός μαθητών: 22

Αριθμός παλινοστούντων / αλλοδαπών μαθητών: 19

Χώρες προέλευσης των παλινοστούντων / αλλοδαπών μαθητών: Αλβανία,
Βουλγαρία, Ρουμανία, Συρία, Αίγυπτος, Φιλιππίνες, Ουκρανία.

Προφίλ τμήματος:

Το τμήμα αποτελείται από 22 συνολικά μαθητές, οι οποίοι βρίσκονται όλοι μαζί τα τελευταία δύο χρόνια λόγω συγχώνευσης των δύο τμημάτων που προϋπήρχαν μέχρι την τετάρτη δημοτικού. Όταν η εκπαιδευτικός ανέλαβε την τάξη στις αρχές αυτής της χρονιάς, υπήρχε έντονο κλίμα γενικής αντιπαλότητας και ανταγωνισμού, σε σημείο πάλης και καθημερινών συγκρούσεων, κυρίως εναντίον μαθητών που μέχρι τότε θεωρούνταν λόγω χαρακτήρα «αδύναμοι». Μετά τους δύο πρώτους μήνες όμως τα παιδιά προσαρμόστηκαν και πλέον εργάζονται ομαδικά και συμπληρωματικά. Λίγο πριν τα Χριστούγεννα ήρθε στο τμήμα και ο Φερχάν, ένα δεκαπεντάχρονο αγόρι από τη Συρία που δε μιλούσε καθόλου ελληνικά. Τον πρώτο καιρό, μάλιστα, δεν υπήρχε στο σχολείο Τάξη Υποδοχής.

Όνομα εκπαιδευτικού: Χριστίνα Τσιγγελίδου.

Μουσείο : Μουσείο Αφής, Φάρος Τυφλών Ελλάδος

Εκθέματα που έγιναν αντικείμενο διαπραγμάτευσης: Αντίγραφα γνωστών γλυπτών της αρχαιότητας με δυνατότητα απτικής επαφής, παιχνίδια κατάλληλα για άτομα με τύφλωση ή προβλήματα όρασης (τόσο αντίγραφα παιχνιδιών από την αρχαία Ελλάδα όσο και μοντέρνα ειδικά προσαρμοσμένα για την κατηγορία), έντυπα σε γραφή Μπράιγ και άλλα αντικείμενα προσβάσιμα σε άτομα με την παραπάνω αναπηρία.

Διαπολιτισμική δυναμική που διακρίνεται στα συγκεκριμένα αντικείμενα: Τα παραπάνω αντικείμενα είναι εργαλεία που ευαισθητοποιούν τους μαθητές στη διαφορετικότητα.

Όνομα εκπροσώπου του μουσείου: Αργυρώ Καραβίνου.

Στόχοι

- Γνωριμία με έννοιες, όπως: αναπηρία, προσβασιμότητα, κοινωνικός αποκλεισμός, διαφορετικότητα, ισοτιμία.

- Καλλιέργεια ομαδοσυνεργατικού πνεύματος.
- Κατανόηση του ρόλου του παιχνιδιού και των δυνατοτήτων που προσφέρει στην ανάπτυξη δεσμών φιλίας, συνεργασίας, αλληλεγγύης και ομαδικότητας.
- Γνωριμία και εξοικείωση με την πορεία και την εξέλιξη του παιχνιδιού στο χωροχρόνο και συσχετισμός με τις ιδιαιτερότητες κάποιων ομάδων σε ό,τι αφορά τη γλώσσα, τις αισθήσεις, ακόμη και το φύλο.

Σύνδεση με Πρόγραμμα Σπουδών

Υπήρξε σύνδεση με τα μαθήματα της Γλώσσας, των Εικαστικών, της Φυσικής και της Θεατρικής αγωγής.

Δράσεις

Παρακολούθηση επιμορφωτικής ημερίδας

Συμμετοχή στην ημερίδα «Σχολικές επισκέψεις σε μουσεία στο πλαίσιο της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης» που πραγματοποιήθηκε στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο Αθηνών στις 11/1/2014. Στην ημερίδα αυτή, που είχε τη μορφή σεμιναρίου-εργαστηρίου, έγινε η πρώτη γνωριμία της εκπαιδευτικού με την εκπρόσωπο του μουσείου.

Στο Μουσείο

Επίσκεψη των μαθητών στο Μουσείο Αφής: Τα παιδιά αρχικά έλαβαν από την υπεύθυνη του μουσείου Αργυρώ Καραβίνου πληροφορίες σχετικά με το θέμα, αλλά και την ιστορία του μουσείου. Η υπεύθυνη του μουσείου έδειξε στα παιδιά τα ξεχωριστά εκθέματα και μέσω συζήτησης και ανατροφοδότησης τους εξήγησε τη χρησιμότητά τους. Στην επόμενη αίθουσα οι μαθητές εξοικειώθηκαν με την έννοια της αναπηρίας με δραστηριότητα κατά την οποία κινήθηκαν με το ειδικό μπαστούνι τυφλότητας με κλειστά μάτια και τη βοήθεια της υπεύθυνης. Κατόπιν είδαν, γνώρισαν και περιεργάστηκαν παιχνίδια που χρησιμοποιούνται από άτομα με προβλήματα όρασης. Τα παιχνίδια με τα οποία ήρθαν σε επαφή ήταν:

- αντίγραφα αρχαίων παιχνιδιών όπως σβούρες, βόλοι, κότσια, πλαγκώνες (κούκλες), μινιατούρες ζώων κ.λπ.
- ειδικά προσαρμοσμένα παιχνίδια για ολικά τυφλούς ή μερικώς βλέποντες παίκτες, όπως Σκορ 4, σκάκι, τράπουλες, ντόμινο με ανάγλυφες κουκίδες και με διαφορετικά υλικά για απτική κατανόηση των συνδυασμών.

Συζήτηση στο Μουσείο Αφής, Φάρος Τυφλών Ελλάδος

Απτικό παιχνίδι: ντόμινο

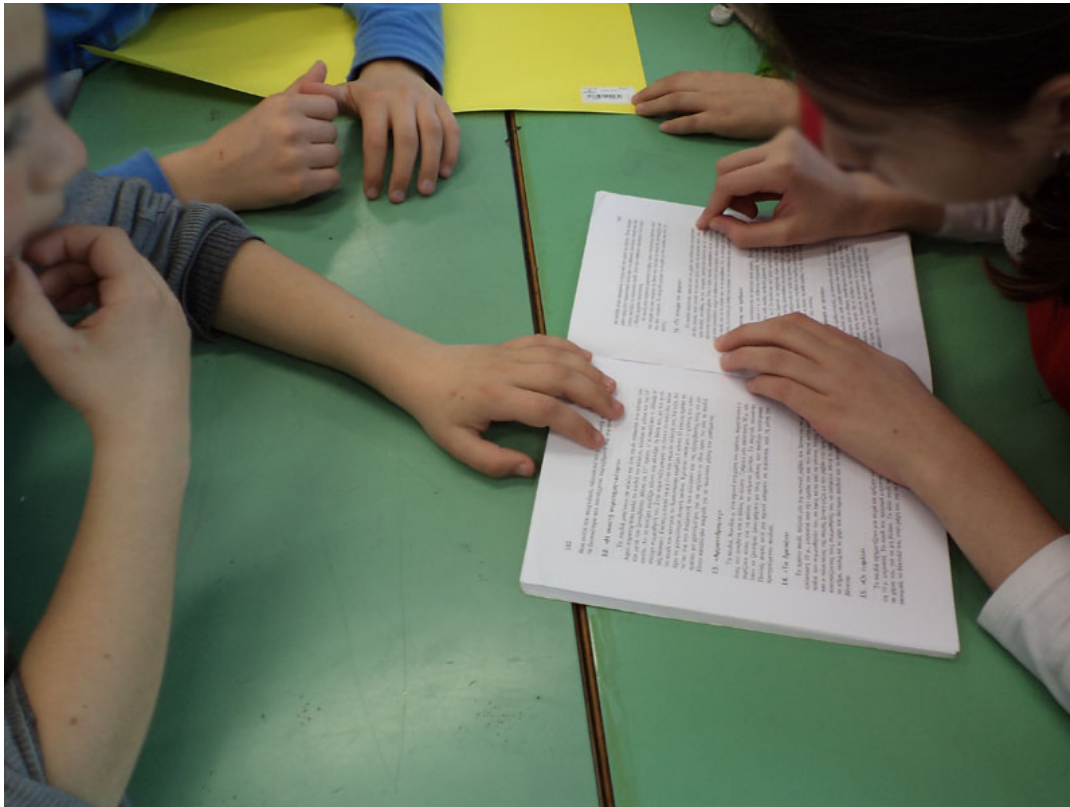
Στη συνέχεια χωρισμένοι σε ζευγάρια οι μαθητές έπαιζαν το επόμενο παιχνίδι: ο ένας που είχε ανοιχτά μάτια καθοδηγούσε τον δεύτερο που έπαιζε το ρόλο του τυφλού και μαζί γνώριζαν τα εκθέματα του μουσείου. Στην τελευταία δραστηριότητα γνώρισαν τη γραφή Μπράιγ και μάλιστα έγραψαν και τα ονόματά τους με τη μορφή αυτή χρησιμοποιώντας την ειδική γραφομηχανή του μουσείου.

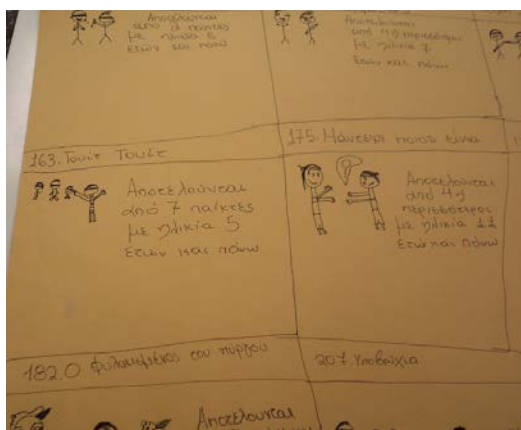
Η γραφή Μπράιγ

Στο σχολείο

1. Έρευνα για παιχνίδια προσαρμόσιμα σε ιδιαίτερες κοινωνικές ομάδες: εργαζόμενοι σε ομάδες, οι μαθητές και οι μαθήτριες μελέτησαν τη βιβλιογραφία που τους υπέδειξε η δασκάλα τους, η οποία περιείχε εν γένει παιδικά παιχνίδια. Από αυτά, έπρεπε να μπουν στη διαδικασία να σκεφτούν και στη συνέχεια να καταγράψουν ποια είναι δυνατόν να παιχτούν και από άτομα με προβλήματα όρασης.

Τα παιδιά ερευνούν και βρίσκουν παιχνίδια προσαρμόσιμα σε ιδιαίτερες κοινωνικές ομάδες

Τα παιδιά καταγράφουν και ζωγραφίζουν τα παιχνίδια που βρήκαν ότι μπορούν να προσαρμοστούν σε ιδιαίτερες κοινωνικές ομάδες

2. Υλοποίηση των παιχνιδιών από τους ίδιους τους μαθητές:

1^ο παιχνίδι: Τουίτ- Τουίτ. Ένας μαθητής με δεμένα μάτια ακουμπά με ένα ξύλινο κουτάλι το κεφάλι ενός συμμαθητή του από τους 4-5 που είναι παραταγμένοι

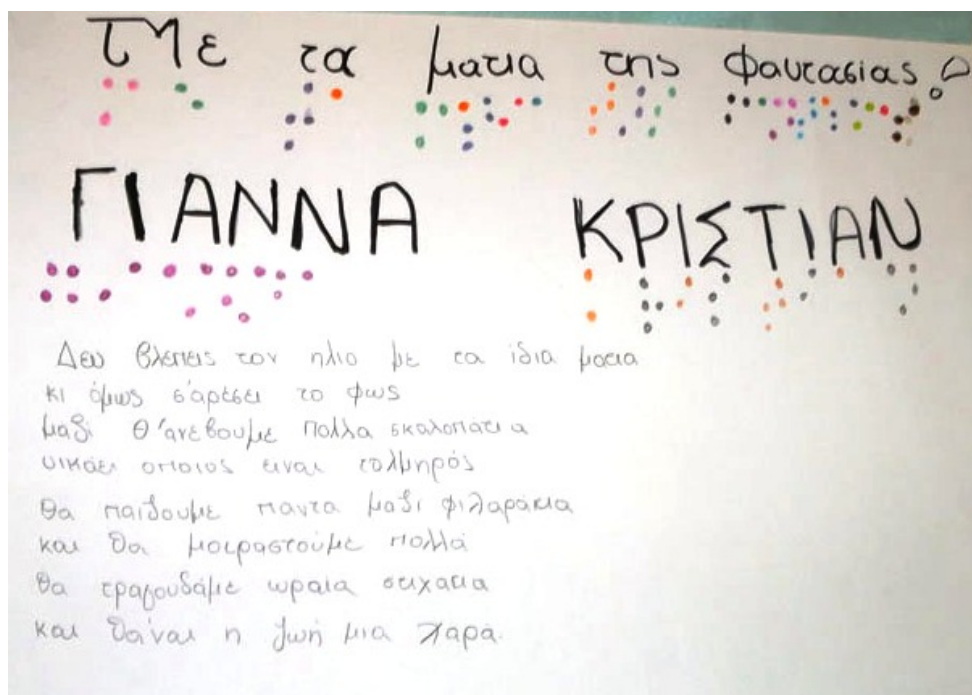
μπροστά του. Ο μαθητής που επιλέχτηκε μιλά με αλλαγμένη φωνή, έτσι ώστε ο πρώτος να μην τον αναγνωρίσει.

2^ο παιχνίδι: Οι τυφλοί. Μια ομάδα από «τυφλούς» μαθητές σχηματίζει έναν κύκλο. Στη μέση του καθισμένος ένας άλλος μαθητής με ανοιχτά μάτια αναλαμβάνει το ρόλο του χρονόμετρου. Όταν αρχίζει να μετρά, οι «τυφλοί» προσπαθούν να περάσουν μια μικρή μπάλα-βόμβα ο ένας στα χέρια του άλλου χωρίς να τους πέσει. Ο μαθητής στον οποίο έχει καταλήξει η μπάλα με τη λήξη του χρόνου βγαίνει από το παιχνίδι. Το ίδιο συνεχίζεται μέχρι να μείνει ένας.

Τα παιδιά παίζουν παιχνίδια για τυφλούς στο σχολείο

3. Δημιουργία τραγουδιού με θέμα την ενότητα και τη φιλία και μελοποίηση με τη βοήθεια του μουσικού του σχολείου.

«Το τραγούδι μας»: μαθητικό τραγούδι γραμμένο και στη γλώσσα Μπράιγ

4. Δημιουργία χορογραφίας την οποία οι μαθητές θα εκτελέσουν με δεμένα μάτια στη γιορτή λήξης του σχολικού έτους.

Αξιολόγηση

Δε δόθηκε κάποιο φυλλάδιο αξιολόγησης στους μαθητές, αλλά σε συζητήσεις που γίνονταν στην τάξη πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το τέλος του προγράμματος, τα παιδιά εμφανίζονταν πιο ώριμα και συνειδητοποιημένα απέναντι στην αναπηρία και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Ήταν ένα πρόγραμμα που λειτούργησε συμπληρωματικά και πετυχημένα στη γενικότερη προσπάθεια που γινόταν από τον Σεπτέμβριο σε μια τάξη με ειδικές ψυχολογικές ανάγκες, μια τάξη με μαθητές από χωρισμένους γονείς ή χωρίς γονείς, από μονογονεϊκές οικογένειες, με σοβαρά οικονομικά και συναισθηματικά προβλήματα. Στους μαθητές, που στην αρχή του σχολικού έτους ήταν ατίθασοι, χλευαστικοί και απαξιωτικοί στο διαφορετικό και το αδύναμο, το πρόγραμμα καλλιέργησε ευαισθησίες και δεξιότητες, όπως η αλληλεγγύη και το να μπαίνει κανείς στη θέση του άλλου.